

forslaget under Nr. 38 behøver jeg ikke videre at omtale. Det er oftere afstemt her i Tinget, og der er ikke fremkommet Oplysninger for Udvalget, som gøre, at man skulde være mere tilbøjelig til at bevilge 600 Kr. som Bidrag til Udgivelsen af Lov- og Ministerialtidende. — Forslaget under Nr. 39 er tiltraadt. — Endringsforslaget under Nr. 40 angaar den foreslaaede Forhøjelse af Lønningerne for 23 Kopister under Hof- og Stadsretten. Dette Forslag er ikke tiltraadt af Flertallet, men af et Mindretal. Flertallet har ikke tiltraadt det, ikke paa nogen Maade af Ubilse — det behøver jeg vel ikke at sige — imod de paagældende Embedsmænd, men fordi man i det hele taget for det første mener, at det er nødvendigt at modsætte sig de stadige Begæringer om Forhøjelser af Lønninger og Gager, som møde os paa næsten, kan jeg sige, hver Side af Finansloven eller i det mindste paa hver Paragraf. Mange Steder gaar man ind derpaa, og mange Steder er man nødt til at sætte sig derimod. Det kan gerne være, naar man ophjser, hvad Lønninger disse Mænd have, og man bedømmer dem i Forhold til deres Alder og deres Stilling som juridiske Kandidater osv., at man kunde synes, at der kunde tilkomme dem et saadant Tillæg, men paa den anden Side er der en hel Del Motiver, der altid anføres som Grund til Lønningsforhøjelse, som Udvalgets Flertal ikke saadan uden videre kan tiltræde. Man taler saa ofte om, at Fordringerne til Livet stige, at det er dyrere at leve nu, end det var tidligere. Jeg tror imidlertid, at de, der ere tilbøjelige til at stemme for en saadan Forhøjelse, maa indrømme os fra den anden Side, at der kan være Grund for os til ikke saadan uden videre at gaa ind paa denne. Naar vi tage vort Land i alle dets store Forhold og tage alle dets Erhvervsgræne, som ikke bestaa i Lønninger af Statskassen, saa vil jeg gerne vide, hvor man vil paavise Stigning i Indtægter, og hvor man vil paavise det eneste, der kan begrunde større Fordringer til Livet, nemlig det, at man er i Besiddelse af større Midler til at tilfredsstille disse Fordringer, og jeg tillader mig at nævne, at Befolkningen i sin Helhed ikke har Midler til at tilfredsstille større Fordringer til Livet, og derfor er det ubesøjet og uberettiget, hvis den stiller saadanne større Fordringer. Men naar hele den store Befolkning ikke er saaledes stillet, at den kan stille større Fordringer til Livet, saa vil jeg sige lige over for Embedsstanden, at det er uberettiget at komme med det Argument, at den har Lov til at stille større Fordringer

til Livet, og at Embedslønningerne som Følge deraf bør forhøjes. Der er et Moment til at tage i Betragtning med Hensyn til disse 23 Kopister, og det er, at der ikke foreligger nogen bestemt Oplysning om, hvad Arbejde de præstere. Vi have et Par andre Steder paa Finansloven faaet Forslag om en Forhøjelse af Gager og Lønninger til Embeds- og Bestillingsmænd, og ofte have vi faaet dem ledjagede af temmelig nøjagtige Oplysninger om, hvad Arbejde der forlanges af de paagældende Personer. Men en saadan Oplysning er ikke givet om disse 23 Kopister, og jeg skal ikke her optaste mig til Dommer over, hvorvidt Embedsmændene i det hele taget bestille det, de skulle, eller om de bestille for meget eller for lidt, men jeg vil dog sige, at det er den almindelige Mening, at der er Tilbøjelighed hos de Autoriteter, der have med den Slags Embedsmænd at gøre, som der netop her er Tale om, til ikke at fordre for meget, maafte nok en Del Arbejde, men i ethvert Fald ikke for megen Arbejdstid. Man gaar ud fra, at disse Mennesker skulle skaffe sig en Del Erhverv udenfor deres Gager her, og jeg tror ogsaa, det ofte vil lykkes disse Mænd, og det er Tilfældet med en stor Mængde af dem, at de have et saadant Bieerhverv, Selverhverv. Det er der naturligvis ikke noget at indvende imod, naar deres Embede derved ikke forjømmes, men paa den anden Side, naar man ikke kan sige, at deres Tid optages i større Grad end tidligere, og de ere saaledes optagne af deres Embedsforretninger, at de ikke kunne have nogen væsentlig Bifortjeneste, vil man kunne forstaa, at man fra Flertallets Side har ondt ved at gaa ind paa en saadan Forhøjelse. — De følgende Forslag under Nr. 41 og 42 angaa den Udvidelse, der er foretaget af Kriminal- og Politiretten ifølge en provisorisk Lov, og derfor behøvede jeg jo egentlig ikke at omtale dem; men da det er første Gang, jeg har det Hverv at være Ordfører her for Finansudvalgets Indstillinger, vil jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at det Flertal, som altid har stemt mod provisoriske Foranstaltninger og alle de Følger, det fører med sig i finansiel Henseende, gør det lige saa godt nu, som det har gjort det tidligere. Vi bruge maafte ikke saa stærke Ord, som vi have brugt før. De stærke Ords Tid, er der nogle der sige, er forbi, men jeg vil tillade mig snarere at sige, at de stærke Ord ere et Produkt af en øjeblikkelig Forbitrelse, en opblusjende Harm, men at fordi den ikke giver saa stærke Tegns nu som tidligere, er ikke desto mindre Uvillien mod de provisoriske Foranstaltninger og Modstanden mod de Udgifter, som de medføre, lige saa stærke vistnok